

БОБРОВ Олександр Олексійович (30. 05(11. 06). 1850, м. Орел, Росія — 26. 11(09. 12). 1904, м. Алупка, нині АР Крим) — лікар-хірург. Учасник рос.-турецької війни 1877–78. Закін. Моск. університет (1874), де й працював доцент (від 1881), професор кафедри оперативної хірургії та хірург. анатомії (від 1885), від 1893 — проф. факультет. хірург. клініки. Згодом переселився до Алупки, де заснував 1902 й очолив перший у Росії санаторій для дітей, хворих на кістк.-суглоб. туберкульоз (названий його ім'ям). Запропонував метод оперування вільних гриж (1892) і сконструював апарат для підшкір. вливання сольового розчину.

Основні праці

История ампутации и консерватизма в хирургии конечностей. Москва, 1881; Руководство к хирургической анатомии. Москва, 1911; Курс оперативной хирургии. Москва, 1915.

Рекомендована література

1. Аникина Т. И. А. А. Бобров. Москва, 1959.

А. В. Мальгін

Бібліографічний опис:

Бобров Олександр Олексійович / А. В. Мальгін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35658>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).